

La curțile dorului
Prin vegherile noastre – site de in
vremea se cerne, și-o pulbere albă pe tâmpile s-asaza.
Aurorele încă se mai aprind, și-așteptam. Așteptăm o
singură oră să ne-mpartasim din verde imperiu, din raiul
Sorin.

Cu linguri de lemn zăbovim lângă blide lungi zile
pierduți și străini.

Oaspeți suntem în tinda noii lumini la curțile dorului.
Cu cerul vecini.

cu toate că mult mai puțin o să pară.

Așteptam să vedem prin colonne de aur

Evul de foc cu steaguri pășind, și fiicele noastre
ieșind să pună pe frunțile porților laur.

Din când în când câte-o lacrim-apare și fără durere
se-ngroașă pe geana.

Hrănim cu ea

Nu știm ce firava stea.